

La viatgera

Títol original: Yeohaengjaui pilyo (AKA: A Traveler's Needs) **Direcció i guió:** Hong Sang-soo **País:** República de Corea **Durada:** 90 min **Any:** 2024 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Isabelle Huppert, Lee Hye-young, Kwon Hae-hyo, Cho Yun-hee... **Música i fotografia:** Hong Sang-soo **Distribuïdora:** L'Atalante Cinema **Estrena a Espanya:** 16/04/2025

No recomanada per a menors de 7 anys

Versió original en coreà, francès i anglès, amb subtítols en català

SINOPSI

Una dona francesa arriba a Corea sense diners ni mitjans per mantenir-se. Seguint un consell, comença a ensenyar francès a dues dones coreanes. Entre converses, passejades descalça i glops de *makgeolli*, intenta viure el present amb lucidesa, però la vida continua sent tan complexa com sempre. (gencat.cat)

CRÍTICA

Certa teoria estableix una clara diferència entre l'explorador, el viatger i el turista. L'explorador és qui descobreix allò que és desconegut, el turista visita allò que li han venut sense necessitat de descobrir res, en canvi el viatger transita per mons descoberts a la recerca d'una experiència que l'ajudi a canviar. L'Iris (Isabelle Huppert) és una viatgera que teòricament ensenya francès a Corea del Sud. Ha creat un mètode personal per aprendre francès basat en la captura d'estats emocionals, però curiosament parla amb tothom en anglès. Aquesta viatgera és una dona sense passat de qui ho desconeixem tot excepte la seva passió pels barrets d'ala ampla. Al llarg de la pel·lícula es creua amb diferents personatges i es perd per alguns paisatges. Amb els presumptes alumnes de francès parlen d'emocions vitals, els demana que toquin alguna peça musical i busca en l'abstracció de les notes alguna cosa que desperti la sensibilitat. Ella també utilitza la música, però ho fa com si fos una deessa dionisiaca, tocant com el déu Pan la flauta al cor del bosc transformat en parc. Durant les converses beuen força *makgeolli* i ella acostuma a pujar a les terrasses per fumar alguna cigarreta. Entre els personatges que s'han creuat a la vida de l'Iris hi ha un jove anomenat Inguk amb qui comparteix apartament i qui, conscient de les seves dificultats econòmiques, l'ajuda. La irrupció de la mare de l'Inguk a l'apartament sembla desplaçar la pel·lícula cap a la comèdia d'embolics, però Hong Sangsoo aprofita parlar de la dona misteriosa per acabar observant el fracàs de la racionalitat. Així, la idea de saber qui és la dona del misteri que s'esfuma al parc sempre fracassa davant la força dels estímuls sensorials.

La viatgera és la tercera col·laboració de Hong Sangsoo amb Isabelle Huppert i aquesta vegada després del misteri sorgeix la qüestió de l'estrangeria però també el substrat de la poesia de Yun Dong-ju, un referent poètic del cinema del coreà, mort en l'esplendor de la seva joventut. La poesia de Yun Dong-ju parla dels trànsits, tant físics com vitals. **La viatgera** és fidel a la màxima depuració estilística que Hong Sangsoo ha emprès amb les seves últimes pel·lícules, en la qual ja no existeixen els jocs en la composició de l'estructura del guió, ni les repeticions o les el·lipsis. Hong Sangsoo escriu, filma i dirigeix de manera precipitada. Fins i tot sembla convertir la demostració de la pressa en un element d'estil, però aconseguint, gràcies al mestratge d'Isabelle Huppert, un petit miracle en el qual la relació entre mons adversos esclata amb força.

Àngel Quintana - caimanediciones.es